

RADOST

V okamžiku, kdy Ten, jenž stále drží mou dlaň, mě vyslechl, porozuměl mi, a kdy mě začal učit, brána poznání se přede mnou pootevřela.

Každý z nás je jedinečný, neporovnatelný.

Proč se však neustále snažíme porovnat neporovnatelné? Vytváříme si o sobě spoustu iluzí. Z jakého důvodu ale usilujeme o to stát se jimi, když stejně víme, že se nám to nikdy nepodaří?

Ono zrození v nás přichází s moudrostí věku. Jedinečné posvátné jádro v našem nitru nás vede ke svobodě.

Formuje náš morální i duchovní růst. A právě z tohoto křehkého a zranitelného pramene vyvěrajícího z nespoutanosti života máme možnost se pozdvihnout.

Cesta k pravdě je bolestná.

Pravdu nevysvětlujeme ani neospravedlňujeme. Bud' existuje, nebo ne. Je to jediná cesta k sobě samému, kde nás očekáváš Ty.

Ano, Ty jsi v mém pohledu, v mých pohybech, v každém záchvěvu mé bytosti. Tvé světlo tryská z mého utrpení.

***Tvá radost ve mně je radostí pouze tehdy,
jestliže vyvolá radost v někom jiném.***